

Mai mult decât...

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Nu-mi amintesc să fi cerut vreo țară
Ce nu era a mea, nu-mi amintesc
Decât că mirosea a primăvară
Tot aerul din jur și-ți mulțumesc

Că ai venit neîntrebând ce viscol
M-a smuls din rădăcini, ce suflet mut
M-a-nchis în colivia neputinței,
Te-ai așezat în mine și-ai tăcut.

Vezi, n-am sperat că viața se câștigă
Cu fiecare pas, cu orice vis
Pe care-n agonie ai curajul
De a-l urma, când totu-i interzis.

- Nu-mi amintesc să-mi fi dorit o soartă
Pe-al cărei drum să merg încătușat,
Lăsându-ți flori la fiecare poartă
Pe primăvara noastră am mizat.

M-am așezat pe ridurile frunții
Și-am coborât sub tâmpile să-nțeleg
De ce-ntre noi au stat obstacol munții,
Când suntem jumătăți dintr-un întreg,

Dar te-am urmat în visuri, orișunde,
Pe drumuri de infern spre paradis,
Acolo unde gându-abia pătrunde...
Mai mult de-atât nu spun... e interzis.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș